

Sant Hilari, visió joiosa de salut.

Em demanen unes ratlles. Acepto reconegut l'invitació. Dec al incansable i meritíssim publicista senyor Ximeno Planas atencions literàries d'aquelles que mai s'oblidan, de quant dirigia «El Teatre Regional» a Barcelona.

Em correspon ratificar-li, en primer lloc, la meua consecuent amistat, no extinguida durant vinticinco anys i mantinguda en aquest quart de segle de residència a Cuba; i en segon lloc, m'es grat utilitzar-li al joètic Sant Hilari, el poble de natural bellesa, l'homenatge del foraster.

Sant Hilari, es una població-sanatori, es ben cert, pero no se n'hi veu capaquí de malalt. No impressiona a Sant Hilari la vista dels tullins, dels coixos dels que son portats en coixets, ni dels vençuts per les malalties. Aquí es fa una vida estiuenca, mixta de Balneari. El Balneari no's veu. Si's vol ni si'va. Pujan l'aigua...

¡L'aigua! Es la plena, la forta, l'única actualitat palpitant! La meravellosa aigua.

—Que bona! que agradable! ¿quants gots n'ha pres?—Jo quatre,—es el constant interrogatori.

—Jo sis... Tres al dematí i tres a la tarda de la *Font Picant*; i tants com vulguí de la *Font Vella*. Se compte de qui va pendren hasta vintun gots...

Aquí un es presoner dels encants dels cims i de les boscuries, de les frondositats de tells i de les fonts, del blau del cel i de la gracilitat de la montanya. Estem a la regioneta de claror mes propera al cel. Hi sentim la frescor dels boscos, de las fonts i de las valls.

Sant Hilari es una visió joiosa de salut, de benestar, de l'humil tendre poble netament català que matissa las grans montanyas catalanas, resumonis de grandiositat i de bellesa geogràfica i poèti-

ca indiscutibles...

Sobre tot, molta pau, salut, tonificació i bellesa.

M'ha satisfet trová a un bon número de Catalans de Cuba: Pajés, Mas, Fradera, Colomer, Bassas, Lloveras i cent mes. Anyalment d'aquelles terres llunyanes n'arriuan caravanas de familias a Sant Hilari i no sols's restauran de lo que aquell meravellós clima'ls ha desgastat sinó que venen al cor de Catalunya a aspirarla, a saturarse, a viurerla tota Catalunya.

Hilarienchs, cultiveu lo vostre jardí d'amorositat i de delicadesa i obligueu als que hostatjau a que no s'oblidin «del sentit de la mida»—un séptim sentit—i que a la *Font Picanta* no tingui que ferho tot l'aygua, i... En fi, que mai, mai sigui morta la gallina dels ous d'or.

Ah, Font Vella, Font Vella, font de salut i de poesia mágica.

Jo no se per que a l'entrar a Sant Hilari s'hi entra ab alegria i ab fè i s'aspira la fragancia dels seus tells i's busca la sombra dels Castanyers ab anels de satisfacció.

—Anem a pasejar l'aigua—em diu un enamorat de Sant Hilari, anomenat Josep Sabater, de Figueres i entusiasta del Artesá artista En Francisco Parnau de qui en parlarem un altre dia.

—Anem—li responc.

I el passejar l'aigua es una excursió al Castell de Monsolís, al Nen de Praga, a les fonts, al bosc a Sant Miquel de las Formigas, d'ahont es descubreixen sorprendents panoramas.

CARLES MARTI

Mohiment de forasters

Es aquesta una secció que anys enrera varem crear en *L'Estiuada*, periodic hilaric de l'ella recordança. L'exit que assolí el donar conte de las entrades de forasters, quinas noticias arriuvan fins a nosaltres ens determinaren al fundar *Lliroia* continuar aques-

ta important estadística, com aixis poden veure nostres llegidors. Te una importancia cadaal pera Sant Hilari, doncs, per ella, pot den ostnarse que aquesta vila estiuenca no te pariona enlloc mes. Per aixó hauria de secundarnos tothom, el foraster dejositant la seva tarjeta al lussó que per aquest obgecte te establert a la fassana de «La Modernista», els hotels afavorintlos amb la llista setmanal de les seves entrades, i les cases particulars amb la nota dels seus hostatjats. Sabem que fora d'aquí causa sorpresa al llegir las llargas llistas que portem publicades, doncs, precisa fer constar, que aquestas, no arriuan a representar ni una décima del verdader nchiment tota vegada, que cada vegada ens vegem secundats per quins deurian ferho, i son adquirits els noms per el nostre propi esforç. Aire, doncs, Hotels, Casas amb dispesers, Estiuhejants mateixos, ajudeunos en aquest trevall pensant qu es en honor de la vila de Sant Hilari.

Desde el nombre passat hem tingut el gust de tenir noticia de las següents arriuidas: D. Josep Viella Campllonc, D. Fermí Collserás, D. Aveli Pons Riera, Srs. D. Frederich Font Torralbas, D.ª Amparo Nadal de Font i filla (Vilanova i Geltrú), D. Francisco Bernadás Lloa, D.ª Antonia Roca de Bernadás i Sta. Conchita Roca Argeles, D. Marian Pelfort Roure i filla (Valencia), D.ª Remei Font Sarriera (Girona), D. Felip Arguell Vivó (Madrid), D.ª Maria Cot de Beltrana (Tortosa), D. Just Celmo i Sra. Familia Pareta, Don Antoni Dalmau i familia, Don Adolfo Artal i Sra. Familia Aguilar, D. Ramon Casajuna i Sra. Familia Catasús, Sta. Vda. Moudó i familia, D. Joan Roná, Don Rosent Pasqual, D. Segin ci Boix D. Josep Sans, D. Pere de Orés, D. Lluís Comas, Sr. Vargas Vila, D. Josep Ferran, D. Josep Arrugeta i Mamá, D. Ramón Cusi...